

dant Forbehold sjældent tages, findes der kun et saa ringe Antal ikke-negotiable Gældsbreve, at de ikke har nogen praktisk Betydning. Efter Udkastets § 11 bliver imidlertid Navnegældsbreve i Almindelighed ikke Omsætningsgældsbreve. Der bliver herefter en betydelig Gruppe af Gældsbreve, der ikke er negotiable, og man har derfor fundet det rigtigst at opstille visse Regler om Overdragelse af saadanne Gældsbreve. De foreslaaede Bestemmelser svarer i alt væsentligt til de nugældende Regler om Overdragelse af Fordringer, og man gaar ud fra, at de i det store og hele vil blive anvendt analogisk paa Fordringsretsforhold i Almindelighed.

Der findes paa Dansk ingen særlig Betegnelse for ikke-negotiable Gældsbreve. I Udkastet har man som svarende til det svenske Udtryk „enkla skuldebrev“ foreslaaet den nye Betegnelse „simple Gældsbreve“, jfr. f. Eks. Udtrykket „simpl Kaution“.

Til § 26.

Et Gælds brev maa enten være et Omsætningsgælds brev eller et simpelt Gælds brev, og Spørgsmaalet om, hvilke Gælds breve der falder under Kapitlet om simple Gælds breve, er derfor allerede afgjort ved § 11. Simple Gælds breve bliver herefter — som anført i nærværende Paragraf — Navnegælds breve, der ikke falder ind under § 11 Nr. 3 eller 4. Et Pantebrev i fast Ejendom eller registreret Skib bliver saaledes et simpelt Gælds brev, hvis det indeholder Klausulen „ikke til Ordre“ eller lignende.

Til § 27.

I Modsætning til Forholdet ved negotiable Gælds breve er det for Overdragelse af Fordringer en almindelig anerkendt Hovedregel, at Erhververen ikke faar bedre Ret end Overdrageren. Denne Regel opstilles da ogsaa for simple Gælds breve. Den kan imidlertid ikke gælde undtagelsesfrit. Der maa i hvert Fald gøres den Undtagelse, der følger af den i Bemærkningerne til § 15 nævnte Bestemmelse i Aftalelovens § 34 om Fortabelse af den Indsigelse, at en skriftlig Viljeserklæring er oprettet paa Skrømt.

Denne Regel kan finde Anvendelse baade paa Proforma-Gælds breve og paa skriftlige Proforma-Overdragelser. Men Erhververen kan ogsaa i andre særlige Tilfælde vinde Ret, skønt Overdrageren ikke var rette Fordringshaver, navnlig hvor Overdrageren havde faaet Legitimation som Fordringshaver paa anden Maade, f. Eks. ved et Skifteretsdekret, jfr. ogsaa § 31, 2det Stykke. Man har derfor affattet Undtagelsen saaledes, at den ogsaa kan dække saadanne Tilfælde.

Det norske Udkast er overensstemmende med det danske. I det finske og svenske Udkast har man derimod indskrænket Hovedreglen til kun at angaa Forholdet til Skyldneren.

Til § 28.

Medens Skyldneren ifølge et negotiable Gælds brev i Almindelighed ikke overfor en senere Erhverver af dette kan kræve Modregning med Fordringer paa Overdrageren, jfr. § 18, er det med Hensyn til ikke-negotiable Fordringer efter nugældende dansk Ret Hovedreglen, at Skyldneren kan modregne saadanne Krav uanset Fordringens Overdragelse. Der er dog ikke i alle Tilfælde Grund til at tage Hensyn til Skyldneren. Naar denne ved, at Fordringen er overdraget til en anden, og han derefter erhverver en Fordring paa Overdrageren, kan han ikke have noget rimeligt Krav paa at kunne benytte denne Fordring til Modregning overfor Erhververen, og blot en Formodning om Overdragelsen synes at maatte være tilstrækkelig til at udelukke Modregning. Men selv i Tilfælde, hvor Skyldneren har erhvervet sin Fordring inden Overdragelsen eller dog uden at ane noget om denne, bør han ikke kunne forlange Modregning overfor Erhververen, hvis hans Krav først forfalder, efter at han har faaet Kundskab eller Formodning om Overdragelsen, og senere end den overtagne Fordring. Naar Fordringen paa Skyldneren saaledes forfalder inden hans Krav paa Fordringshaveren, kunde Skyldneren jo, hvis der ikke fandt Sted nogen Overdragelse Sted, ikke regne med at kunne gøre sit Krav gældende